

רר בהלה ממש. כך, למשל, בוטחו ב"החקלאית" בתשכ"ג בביטוח מלא 4000 עגלים ומהם נפסדו כבר עד עתה 620 ראש, שמהווים 15.5% ממספר המבוטחים. כן גם מ-7400 עגלות שבוטחו מתו בגיל הינקות 870, כלומר 11.8%.

אמנם רוב מקרי המוות הם עם הלידה ובגיל הינקות, אולם אין זה משנה את חומרת המצב ומן ההכרח הוא שהמוסדות הווטרינאריים יחקרו את הבעיה באופן יסודי ואולי יצליחו לגלות את הסיבות לתופעה מעציבה זו וימליצו על אמצעים ודרכים למניעת התקלה, המערערת את יסודות החישובים של הוצאות הטיפול והגידול בעדרינו.

את הבהמות למשלוח הקודם. המחיר ששולם למשקים הוא לכל הדעות מחיר הוגן ואנו בטוחים שכל המשקים יהיו מוכנים להשתתף במבצע הבא של היצוא.

התמותה בבנייהבקר

עד לפני כשנתיים היו לנו שנים אחדות נוחות, באופן יחסי, בכל הנוגע לתחלואה ומקרי תמותה בבנייהבקר שבעדרי החלב. בשתי השנים האחרונות החמיר המצב בצורה מדאיגה מאוד. אין תחת ידינו סטטיסטיקה מדויקת על מקרי המוות בבנייהבקר בגיל הרך (מגיל הינקות ועד לגיל של 6 חודשים), אבל המספרים שאפשר לרכז ממשקים שונים ומ"החקלאית" עלולים לער

זוטרות

חוקרי אוניברסיטת אילינוי (ארה"ב) הגיעו למסקנה שהסטילבאסטרויל המוגש לפרות חלב, בין בצורת תוספת למזון ובין בצורת גלולת-השתלה, אין בו שום יתרון בייעול ייצור החלב, וכן אין להפיק תועלת ממנו בזירוז קצב הגדילה בעגלות מגזעי החלב. לדעת חוקרים אלה יש להיזקק להורמון הנ"ל בעדרי החלב רק בהמלצת הרופא הווטרינארי.

תוספת שחת לפרות-חלב, שעיקר תפריטן הוא תחמיץ תירס וקמח תירס, עשויה להעלות את התנובה ב-725 ק"ג בפרות שתנובתן הרגילה נעה סביב 4500-5500 ק"ג. תוצאות אלה הושגו בניסויים שנערכו באוניברסיטת אילינוי. החוקרים שערכו ניסויים אלה ממליצים להוסיף ק"ג אחד של שחת לכל 100 ק"ג משקל של הפרה, כשתפריט המזון מתבסס על תחמיצי תירס וסורגום.

התאחדויות מגדלי בקר לבשר בארה"ב וכלכלנים מיעצים להוציא השוקה את בקר המרבק מוקדם יותר ובמשקל קל יותר, בהתאם לתנאים והדרישה בשוק הבשר. לפי החישובים השונים יוצא שבעגל בעל משקל גוף של 1000 פאונד (פאונד = 453 גרם) תעלה תוספת כל פאונד 21-23 סנטים; בעגל מרבק במשקל 1100 פאונד — 26-28 סנטים, ובעגל במשקל 1200 פאונד נעות ההוצאות לכל פאונד של תוספת משקל בגבולות 35-38 סנטים.

מן הראוי שגם בארץ תוקדש תשומת לב רבה יותר להמלצה הנ"ל בהתחשב במחירי האספקה ובמגמה, לירידת מחירי הבשר, המורגשת בזמן האחרון בשוקי הארץ.

למעלה מ-3/4 של המזון בתבל מיוצרים גם כיום בעבודת כפיים או בכלי-עבודה מופעלים ע"י בהמות-עבודה.

פרות יבשנות ועגלות הרות צריכות להיוון במספוא גס משובה ביותר. אם יאבסו אותן במספוא ממין גרוע, לקוי בחסר ויטאמין A, יהיו וולדותיהן חלופים. אם אין שחת ממין משובה, או מספוא גס אחר מטיב מצויין, יש להגיש ק"ג אחד קמח אספסת לראש ביום; תוספת זו תינתן במשך חודש (לפחות) שלפני ההמלטה.

פרות בתנובה גבוהה וזקוקות למי-שתיה בכמות כפולה מזו הדרושה לפרות שבתנובה נמוכה. בממוצע, הפרה בתנובה רגילה, שותה כ-50-60 ליטר מים ביום, אולם פרה בשיא התנובה זקוקה ל-100-135 ליטר מים ביום. יש להקפיד על כך שמי השתיה לא יהיו חמים ולא קרים מאוד. גביעימים אינדיבידואליים, כשהפרות כלואות ברפתות, עשויים לספק את מי השתיה בצורה הטובה ביותר; בתצפיות שונות נזכרו שבדרך זו של הספקת מי-שתיה אפשר להגדיל את התנובה ב-3%-4, בהשוואה להספקת מי-שתיה בשוקת שבחצר.